

- 2) V případě kladné odpovědi na otázku 1: Může cestující v letecké dopravě přesto požadovat od leteckého dopravce proplacení výdajů na svou letenku, je-li nutno vycházet z toho, že cestovní kancelář, kdyby byla shledána odpovědnou, není finančně schopna výdaje na letenku skutečně proplatit a ani nepřijala žádná opatření, aby proplacení zajistila?

- (¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, 17.2.2004, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).
- (²) Směrnice Rady ze dne 13. června 1990 o souborných službách pro cesty, pobyty a zájezdy (Úř. věst. L 158, 23.6.1990, s. 59; Zvl. vyd. 13/10, s. 132).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Arbeidsrechtbank Gent (Belgie) dne 7. března 2018 – Ronny Rohart v. Federale Pensioendienst

(Věc C-179/18)

(2018/C 182/13)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Arbeidsrechtbank Gent

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ronny Rohart

Žalovaná: Federale Pensioendienst

Předběžná otázka

Je třeba vykládat zásadu loajální spolupráce podle čl. 4 odst. 3 Smlouvy o EU ve spojení se služebním řádem úředníků Evropské unie, zavedeným nařízením Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 (¹) ze dne 29. února 1968, v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která neumožňuje aby při výpočtu starobního důchodu pracovníka na základě jeho výkonů v tomto členském státu byla zohledněna vojenská služba, kterou dotčená osoba absolvovala ve členském státu, protože dotčená osoba byla v době vojenské služby a rovněž poté bez přerušení úředníkem Evropské unie a nespĺňuje tedy podmínky pro započtení [vojenské služby] jako odpracované doby podle zákonné právní úpravy členského státu?

(¹) Nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví služební řád úředníků Evropských společenství a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství a kterým se zavádějí zvláštní opatření dočasně použitelná na úředníky Komise (Služební řád úředníků Evropské unie) (Úř. věst. 1968, L 56, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 9. března 2018 – Agrenergy Srl v. Ministero dello Sviluppo Economico

(Věc C-180/18)

(2018/C 182/14)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Agrenergy Srl

Odpůrce: Ministero dello Sviluppo Economico

Předběžná otázka

Má být čl. 3 odst. 3 písm. a) směrnice 2009/28/ES⁽¹⁾ vykládán – rovněž ve světle obecné zásady ochrany legitimního očekávání a celkové systematiky právní úpravy stanovené směrnicí v souvislosti s podporou výroby energie z obnovitelných zdrojů – v tom smyslu, že je s unijním právem neslučitelná taková vnitrostátní právní úprava, která italské vládě umožňuje, aby prostřednictvím následných prováděcích nařízení snížila nebo dokonce zrušila dříve stanovené pobídkové sazby?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, s. 16).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Central Administrativo Sul (Portugalsko)
dne 12. března 2018 – Fazenda Pública v. Carlos Manuel Patrício Teixeira, Maria Madalena da Silva
Moreira Patrício Teixeira**

(Věc C-184/18)

(2018/C 182/15)

Jednací jazyk: portugálština

Předkládající soud

Tribunal Central Administrativo Sul

Účastníci původního řízení

Odvolaatel: Fazenda Pública

Odpůrci: Carlos Manuel Patrício Teixeira, Maria Madalena da Silva Moreira Patrício Teixeira

Předběžné otázky

Mají být články 12, 56, 57 a 58 Smlouvy o Evropském společenství [nyní články 18, 63, 64 a 65 Smlouvy o fungování Evropské unie] vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, jako je sporná právní úprava dotčená v původním řízení (čl. 43 odst. 2 zákona o dani z příjmu fyzických osob, schváleno zákonem č. 442-A/88 ze dne 30. listopadu 1988, ve znění zákona č. 109-B/2001 ze dne 27. prosince 2001), která podřizuje kapitálové zisky plynoucí z prodeje nemovitosti nacházející se ve členském státě (Portugalsko) státním příslušníkem uvedeného členského státu s bydlištěm ve třetí zemi (Angola) vyššímu daňovému zatížení, než je zatížení uplatňované na tytéž operace v případě kapitálových zisků rezidenta členského státu, v němž se nemovitost nachází?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 9. března 2018 –
Oro Efectivo S.L. v. Diputación Foral de Bizkaia**

(Věc C-185/18)

(2018/C 182/16)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo